

Протокол

№

гр. София, 17.05.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **4031** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09,30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. М. Р. – редовно уведомен, не се явява. За него се явява адв. Т. И. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-НАЧАЛНИКЪТ НА ГПУ К. – редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Адв. И.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилото, изискано с определението на съда за насрочване на делото, по искане на жалбоподателя, Предложение рег. № 5364р-5787/23.03.2022 г. от Началника на отдел „П.“ на Дирекция „Миграция“ при МВР.

Адв. И.: Моля, да бъде прието като доказателство изпратеното предложение.
Няма да представям доказателства и нямам други доказателствени искания.

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНО направеното искане от пълномощника на жалбоподателя за приобщаване като доказателство по делото на постъпилото Предложение от Началника на отдел „П.“ при Дирекция „Миграция“, утвърдено от директора на Дирекция „Миграция“ на МВР.

Предвид становището, че няма да се ангажират други доказателства, тъй като делото е изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото Предложение рег. № 5364р-5787/23.03.2022 г. на Началника на отдел „П.“, утвърдено от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Моля да прогласите нищожността на оспорената заповед, като считам същата за незаконосъобразна, поради което моля за нейната отмяна. В процесния случай заповедта е издадена на основание чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, а не на основание чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ. Видно от постъпилите доказателства, приложени в административната преписка, това не е първоначално настаняване на моя доверител в СДВНЧ, а е последващо такова, за което оправомощен да издаде заповед за налагане на тази принудителна мярка е единствено директорът на дирекция „Миграция“. Това правомощие не може да бъде делегирано на друг орган. Няма спор, че началникът на ГПУ К. е оправомощен да издава заповеди по повод налагане на мерки по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, но по делото не са представени доказателства, той да е заемал длъжността директор на дирекция „Миграция“ при МВР. Ето защо, считам, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, поради което следва да бъде прогласена нейната нищожност.

В тази връзка, представям и моля, да приемете за сведение влязло в сила Решение № 83 от 21.01.2022 г. по описа на АССО по абсолютно идентичен случай на настоящия.

Алтернативно моля, ако счете, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, да отмените същата като незаконосъобразна.

Съобразно нормата на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ е наложена ПАМ, която има за цел да обезпечи изпълнението на друга наложена принудителна мярка, наложена на лицето – връщане в страната на произход. След изтичане на предвидените от закона срокове обаче лицето се освобождава незабавно от дома, в който е настанено. Аналогично, не следва да бъде настанявано повторно при вече изтекъл срок и категорично установени технически и юридически пречки да бъде изпълнена ПАМ, заради която е предприето и настаняването в СДВНЧ. На ответника тази информация е била известна, а видно от представените доказателства по делото, считам, че от месец август 2021 г., откакто в държавата по произход – А. на власт са талибаните, посолството на А. в България, а и в нито една друга държава в света, не издава документи на свои граждани, които са необходими за придвижването им до А.. И това е така, тъй като новото правителство не се признава за легитимно от нито една държава, а това означава, че липсват установени дипломатически отношения между Република България и този нов правен субект. Затова и представителите на посолството са заявили недвусмислено пред българските държавни органи, че не са в състояние да издават документи за

пътуване, с които да бъдат връщани граждани на А.. Именно поради тази причина, след първоначалното настаняване в СДВНЧ за срок от 6 месеца, моят доверител е бил освободен, доколкото органът е счел, че продължаването на тази по своята същност принудителна форма на задържане, няма никаква легитимна правна цел, която може да обслужи и налага продължаването ѝ, тъй като няма конкретна дата кога евентуално биха могли да стартират издаването на документи, респ. действията по връщане към държавата А..

Фактът, че административният орган, а именно началникът на ГПУ К., който е издал заповедта и е наложил нова административна мярка по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ не се е запознал с всички факти и обстоятелства по случая, сочи на незаконосъобразността ѝ, защото моят доверител има една наложена с влязла в сила и неоспорена заповед принудителна административна мярка, въз основа на която е бил настанен първоначално в СДВНЧ. Тя не е отменена, т. е. административният орган е издал още една заповед, с която е наложил същата такава мярка, която обслужва същата цел. Това сочи, че въпреки че не са били изяснени всички фактически основания за издаване на заповедта, която обжалваме в настоящото административно дело, административният орган е побързал да издаде оспорената заповед. Настаняването на моя доверител в СДВНЧ към момента не обслужва никаква легитимна правна цел, защото той не може да бъде върнат в страната си по произход, поради което лишаването му от свобода, защото това не са пансионери за лица без документи, а са места, в които налагането на такава процесуална мярка засяга основни човешки права и свободи, а именно правото на свобода, се явява незаконосъобразно. В конкретния случай тази мярка – Връщане в страната на произход не може да бъде изпълнена, а задължение на административния орган освен да даде издаде заповедта, е най-напред да се запознае с фактологията по случая, включително и относно това, че той току -що е бил освободен от СДВНЧ.

Административните актове следва да отговарят на изискванията на чл. 6 от АПК за целесъобразност, поради което с тях не следва да се нанася вреда на адресатите им повече от това, което се преследва като легитимна законна цел, а в случая това е изпълнението на принудителната административна мярка по чл. 39а от ЗЧРБ.

В този смисъл считам, че следва да бъде прогласена нищожността на административния акт, като издаден от некомпетентен орган, а в случай, че не приемете за основателни съображенията ни, да го отмените като незаконосъобразен и нецелесъобразен, предвид факта, че доверителят ми вече е престоял 6 месеца в СДВНЧ, а към момента обективно е установено съществуването на пречки от правно технически характер за изпълнение на наложената ПАМ – Връщане до държавата на произход.

Моля в случай, че уважите искането ни да допуснете предварително изпълнение на административния акт.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,40 часа.

СЪДИЯ:

СЕРПЕТАР: